

„Legyetek mindig derűsek! Szüntelenül imádkozzatok! Adjatok hálát mindenért, mert Isten ezt kívánja mindnyájatokról Krisztus Jézusban.” (1Tessz 5,16-18)

Amikor Pál ezt írta a tesszalonikaiaknak, még sokan éltek Jézus kortársai közül, akik látták és hallották őt, tanúi voltak tragikus halálának és ámulattal csodálták a feltámadását, később pedig a mennybemenetelét. Felismerték, hogy mit hagyott maga után Jézus, és közelgő visszatérését várták. Pál nagyon szerette a tesszalonikai gyülekezetet, amely az életét, tanúságtételét és a gyümölcseit tekintve példaértékű volt. Nekik írta ezt a levelet, és arra kérte őket, hogy olvassák fel mindenkinek (5,27). Ebben ajánlásokat tesz, hogy hogyan maradhatnak „az Úr és az ő követői” (1,6), amit így foglal össze:

„Legyetek mindig derűsek! Szüntelenül imádkozzatok! Adjatok hálát mindenért, mert Isten ezt kívánja mindnyájatokról Krisztus Jézusban.”

Ezek a sürgető biztatások nem csak arról szólnak, hogy *mit vár* tőlünk Isten, hanem arról is, hogy *mikor*: szüntelenül, mindig, állandóan.

Vajon meg lehet parancsolni az örömet? Hogy az élet problémákkal és gondokkal, szenvedéssel és gyötrellemmel terhes, hogy a társadalmi közeg gyakran sivár és barátságtalan, azt mindenki tapasztalja. Pál számára mégis megvan az oka, hogy megéljük „azt az örömet”, amelyre utal. A keresztényekhez szól, és azt tanácsolja, hogy vegyük komolyan a keresztény életet, hogy ezáltal Jézus a feltámadása után megígért teljességgel élhessen bennünk. Néha meg is tapasztaljuk ezt: Ő azokban él, akik szeretnek. Mindannyian

ráléphetünk a *szeretet útjára*, ha elszakadunk önmagunktól, ha ingyenes szeretettel fordulunk mások felé, ha elfogadjuk a baráti támogatást, ha bízunk abban, hogy „a szeretet mindent legyőz”[1].

„Legyetek mindig derűsek! Szüntelenül imádkozzatok! Adjatok hálát mindenért, mert Isten ezt kívánja mindnyájatoktól Krisztus Jézusban.”

A különböző vallású hívők és a különböző meggyőződésű emberek közötti párbeszéd még inkább segít megértenünk, hogy az imádság mélyen emberi cselekedet; az imádság építi és felemeli a személyt.

És hogyan lehet szüntelenül imádkozni? „... nem elég – írja az ortodox teológus Evdokimov –, ha vannak imádságaink, szabályaink, szokásaink; imádsággá kell válnunk, megtestesült imádsággá, az életünket kell liturgiává tenni, imádkozni a leghétköznapiabb dolgokkal.”[2] Chiara Lubich pedig hangsúlyozza, hogy „gyermekként úgy szerethetjük (Istent), ha a Szentlélek eltölti a szívünket az Atya iránti szeretettel és bizalommal: a bizalom pedig arra késztet, hogy gyakran beszéljünk vele, hogy elmondjuk neki minden dolgunkat, a szándékainkat és a terveinket”.[3]

A szüntelen ima egy másik, mindenki számára elérhető módja, ha minden cselekedet előtt megállunk, és pontosítjuk a szándékunkat: „Érted” teszem. Ez nagyon egyszerű gyakorlat, amely belülről alakítja át a tevékenységeinket, és az egész életünket állandó imádsággá alakítja át.

„Legyetek mindig derűsek! Szüntelenül imádkozzatok! Adjatok hálát mindenért, mert Isten ezt kívánja mindnyájatoktól Krisztus Jézusban.”

Adjatok hálát mindenért. Ez a hozzáállás szabadon és őszintén fakad az Iránta táplált hálás szeretetből, hiszen Ő csendben fenntartja és kíséri az embereket, a népeket, a történelmet és a világmindenséget. Legyünk hálásak mások iránt, akik velünk együtt haladnak az úton, és tudatosítják bennünk, hogy nem vagyunk elegek önmagunknak.

Örvendezés, ima és hálaadás. Három olyan cselekedet, amely közelebb visz minket ahhoz, amilyennek Isten lát és akar minket, és gazdagítja a kapcsolatunkat Önmagával. Bízunk abban, hogy „a békeesség Istene teljesen megszentel minket.”[4]

Így készülünk fel arra, hogy mélyebben megéljük a karácsony örömét, hogy jobbra tegyük a világot, és munkáljuk a békét önmagunkban, az otthonunkban, a munkahelyen, az utcákon, a tereken. Ez az, amire oly sürgősen szükségünk van ma.

Victoria Gómez és az életige csoport gondozásában

[1] P. Vergilius, X. *Ekloga*, 69. sor

[2] P. Evdokimov, *La preghiera di Gesù in La novità dello Spirito*, Ed. Ancora, Milano 1997

[3] C. Lubich, *Conversazioni, Città Nuova, Roma 2019, p. 552.*

[4] 1Tessz 5,23

forrás: fokolare.hu